

ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ

ΟΥΡΛΑΟΥΜΠ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Σουλτάνα

Ενωμοτάρχης

Μάνα

Χωροφύλακας

ΣΚΗΝΗ 1

Εσωτερικό σταθμού χωροφυλακής. Μια ξυλόσομπα αναμμένη και το γραφείο του επικεφαλής του σταθμού χωροφυλακής. Στον τοίχο πάνω από το γραφείο οι φωτογραφίες του βασιλικού ζεύγους. Δίπλα το έμβλημα της δικτατορίας. Ένα παράθυρο. Από το υγρό τζάμι μπαίνουν ηλιαχτίδες. Φαίνεται το χιονισμένο τοπίο. Διακρίνεται σιδηροδρομικός σταθμός και ράγες. Στο γραφείο κάθεται ο αστυνομικός. Απ' έξω ακούγεται το τράνταγμα του τρένου πάνω στις ράγες και το σφύριγμά του καθώς απομακρύνεται. Χτυπάει η πόρτα. Στο άνοιγμα φαίνεται ένας χωροφύλακας και πίσω του μια νεαρή κοπέλα περίπου 20 χρονών.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Καλησπέρα κ. Νοματάρχη. Χιονιάς. *(αφήνει κάτω μια βαλίτσα, χτυπά τα πόδια να πέσει το χιόνι).* Τόση παγωνιά...ούτε στη Γερμανία.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: *(σηκώνεται να την υποδεχτεί)* Βρε...βρε... Καλώς το το ξενιτεμένο το κορίτσι μας. Σαν τα χιόνια...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Καλώς σας βρήκα κύριε νοματάρχη. Τέτοιο βαθύ χιόνι στο χωριό! Πρώτη φορά... ούτε στη Γερμανία...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Τι λες! Δεν έχει στη Γερμανία τέτοια βαρυχειμωνιά;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: πως...πως κι εκεί...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Κάθησε, κάθησε βρε Σουλτάνα να πάρεις μια ανάσα.

(Η Σουλτάνα κάθεται)

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δε βγάζεις και το παλτό; *(ρίχνοντας ένα κούτσουρο στη σόμπα)* Θα κρυώσεις σαν ξαναβγείς έξω.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Να κάτσω κυριε Νοματάρχη...μα ούτε τη μάνα μου δεν είδα ακόμη.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ε...δε τη χάνεις τη μάνα σου, θα τη δεις. Κάτσε να σε δούμε κι εμείς λίγο. Να μάθουμε κι εμείς τι γίνεται στην Ευρώπη...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Δε την ειδοποίησα πως έρχομαι. Ήθελα να της κάνω έκπληξη.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Να κεράσουμε κάτι;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ένα καφεδάκι... θα το έπινα κυρ ενωματάρχη,

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: *(φωνάζει να τον ακούσουν στο διπλανό γραφείο)* Χωροφύλαξ... βρε Στέργιο Εμφανίζεται ο χωροφύλακας στο άνοιγμα της πόρτας

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Για παρήγειλε από το καφενείο ένα καφεδάκι, καϊμακλίδικο, να τρατάρουμε το κορίτσι μας.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ευχαριστώ κυρ Ενωματάρχη

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ε και για πες Σουλτάνα. Μεγάλο τρένο ε; Με ποιο είπαμε πως ήρθες; Το Ακρόπολις... το Ελλάς Εξπρές;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Το Ακρόπολις κυρ Ενωματάρχη

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Μεγάλο ταξίδι εε;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Δυο ολόκληρες νύχτες

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Και πώς έτσι χειμωνιάτικα;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Στο Ζέξεν ήμουν κυρ Ενωματάρχη. Στην κονσερβοποιία. Πέφτει λίγο η παραγωγή των λαχανικών και... χειμώνα χειμώνα παίρνουμε ούρλαουμπ.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Λέω κι εγώ! Όλοι το καλοκαίρι έρχονται διακοπές. Πως το είπες; Ούρλαουμπ;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ναι ούρλαουμπ το λένε κύρ νοματάρχη, τρεις βδομάδες άδεια. Μα σκέφτομαι να μην επιστρέψω στη Γερμανία.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Έτσι ε; Τη νοστάλησες πολύ την πατρίδα;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Πολύ μοναξιά στη Γερμανία, κυρ ενωματάρχη...μοναξιά

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: *(αλλάζοντας τόνο με πιο σκληρή χροιά φωνής)* Αλλά και γερμανικά μιλάμε και τα φορέσαμε τα παντελόνια... Έγινες βλέπω Ευρωπαϊά, Σουλτάνα.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(τον κοιτάζει λίγο ξαφνιασμένη, αλλά συνεχίζει)* Μπα... σαν την πατρίδα πουθενά.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Εμ βέβαια. Ποιος να σε νοιαστεί εκεί;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Άλλο πράγμα το χωριό σου. Κατεβαίνω στο σταθμό, κι αμέσως ζεστάθηκε η καρδιά μου. Να τος απέναντι ο Κουτσούπης μου, να γαυγίζει και να τρέχει κατά πάνω μου... Τρελάθηκα...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Πώς το είπες το σκυλί; Βουλγάρικο όνομα του 'δωσες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι βουλγάρικο κυριε Νοματάρχη; Στο χωριό όλα τα σκυλιά Κουτσούπηδες τα φωνάζουμε.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Μη δεν το ξέρω; Οι μισοί βουργαρογραμμένοι δεν ήσασταν στο χωριό;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τρέχει πάνω μου το ζωντανό. Δεν πρόλαβα ούτε να το χαϊδέψω... Ο Στέλιος ο χωροφύλακας... Τι στο καλό λέω. Καλά ο Κουτσούπης μου, αλλά κι ο Στέλιος; Βρε Στέλιο του λέω πώς το 'ξερες; Ήρθες να με υποδεχτείς; Κολούθα με μου λέει. ... στο τμήμα. Και ήρθα. Μα τι με θέλετε;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ε εε... πολύ φλυαρείς...πολύ! Τι σε θέλουμε; Ρωτάς κι από πάνω!

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μην είναι για...τί σχέση έχω εγώ;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ορίστε γι' αυτά εδώ σε θέλουμε. *(κουνά επιδεικτικά μια δέσμη κόλλες αναφοράς χειρόγραφες)*

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι είναι αυτά; Εγώ μια φορά, δεν έγραψα τίποτα .

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Όστε δεν έγραψες τίποτα! Και τα γράμματα στο Ράδιο Βουδαπέστη και στο... να δεις πώς το λένε *(κοιτάζει τις κόλλες αναφοράς)* Ράδιο Ναρόντνα Ρεπούμπλικα Μπαλγκάριγια ποιος τα έγραφε;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ποια γράμματα κ. Νοματάρχη;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: (τη διορθώνει) Ένωμο-τάρχης. Και δε θυμάσαι! Να σου φρεσκάρω τη μνήμη λοιπόν. (διαβάζει) “Μεταδίνουμε το τακτικό γραμματοκιβώτιό μας με τον ταχυδρόμο σας, Ίστβαν Μόλναρ, στο μικρόφωνο”. Σου λέει τώρα κάτι το όνομα αυτό;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: (συνεχίζει να κοιτάζει με απορία, κουνάει αρνητικά το κεφάλι)

Ίστβαν... τι; ...Τίποτα...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: (Ο ενωμοτάρχης συνεχίζει να διαβάζει) Μεταδίδουμε μηνύματα συντρόφων ακροατών. Στο μικρόφωνο ο Ίστβαν Μόλναρ. Το τραγούδι “το παλικάρι έχει καημό” αφιερώνουν η Ελευθερία που ζει και εργάζεται στην πόλη Ζέεζεν της Δ. Γερμανίας σε αγαπημένα της πρόσωπα στη Ορμύλια Χαλκιδικής και στο θείο της Σταύρο που ζει στο ελληνικό χωριό Μπελογιάννης...άκου ελληνικό χωριό Μπελογιάννης... Η Σουλτάνα από η Σκοτούσα Σερρών, που ζει και εργάζεται στο Ζέεζεν στέλνει το τραγούδι αυτό σε μια ψυχή στο χωριό της με μήνυμα πως σύντομα θα είναι πάλι μαζί ...Τέλος το τραγούδι είναι αφιερωμένο σε όλους τους Λαμπράκηδες με ευχές για καλή Ανάσταση... Τι λες; Θυμήθηκες τώρα;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: “Το παλικάρι έχει καημό” παίζανε;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Αρχίζεις και θυμάσαι, βλέπω.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Εγώ είχα αφιερώσει το “είσαι το άστρο της αυγής για μένα” κύριε ενωμοτάρχη

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δε θα με τρελάνεις εσύ!

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι; Είναι κακό που έκανα αφιέρωση;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δεν είναι λες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ούτε χαιρετίσματα δεν μπορούμε να στείλουμε;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Χαιρετίσματα; Μέσω Βουδαπέστης και Σόφιας; Χάθηκαν οι σταθμοί να κάνεις αφιερώσεις;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Αφού έστειλα στη Θεσσαλονίκη και δεν τα έλεγαν;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Αντιμιλάς κι από πάνω! Πού τα έμαθες εσύ αυτά;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: κ. Ενωματάρχη, σου ξαναλέω εγώ αφιέρωσα “είσαι το άστρο της αυγής για μένα”. Γιατί να αφιερώσω “το παλικάρι έχει καημό”;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Το θέμα δεν είναι το τραγούδι.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Εεε... ποιο είναι το θέμα...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Το θέμα είναι οι Λαμπράκηδες. Αφιέρωσες τραγούδι στους Λαμπράκηδες ή δεν αφιέρωσες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ποιους Λαμπράκηδες κυριε νοματάρχη; Γιατί να αφιερώσω στους Λαμπράκηδες καλοκαίρι καιρό;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δε μου λες; Θα παριστάνεις για πολύ ακόμη την αθώα περιστερά; Καμιά εντύπωση δε σου έκαναν οι τόσες αφιερώσεις στους Λαμπράκηδες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Πώς δε μου έκαναν! Πέρασε το Πάσχα, έφτασε καλοκαίρι, πλησίαζε ο χειμώνας!

Τι στο καλό έλεγα. Ακόμη στους Λαμπράκηδες αφιερώνουν;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Νομίζεις πως θα ξεγλιστρήσεις με τέτοιες εξυπνάδες; Θέλεις να πιστέψω δηλαδή... όταν έγραφες τα γράμματα, δεν ήξερες ποιοι είναι οι Λαμπράκηδες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ποιοι είναι κύριε νοματάρχη;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Κομμουνιστές, μη μου κάνεις τη χαζή.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Κομμουνιστές! Πού να το ξέρω;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ο πατέρας σου...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ε τι ο πατέρας μου;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Τα πολιτικά του φρονήματα... αμφίβολα. Και το 64; Τί ψήφισε; Ένωση Κέντρου;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Πού να ξέρω κυρ Ενωματάρχη μου;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δεν ξέρεις! Δεν άκουγες τίποτα στο σπίτι;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μας έλεγε ο συγχωρεμένος τι θα ψηφίσει; Ρωτούσε η μάνα μου... δουλειά σου, της απαντούσε. Ας έρθει η ώρα, κι εγώ θα σου 'χω έτοιμο το ψηφοδέλτιο.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Κι εσύ;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μήπως ψήφισα ποτέ; Πρόλαβα να ψηφίσω ποτέ εγώ;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Α! Όστε δεν πρόλαβες... Και σε ποιον αφιέρωσες τελικά το ... άστρο της αυγής το είπες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ου... πού να θυμάμαι τόσο καιρό πριν... Στη μάνα μου;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Στη μάνα σου! Αν σου κρατήσω εδώ διαβατήριο και εισιτήριο επιστροφής, θα θυμηθείς;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: (*βγάζει το διαβατήριο από την τσάντα, αλλά το κρατά στο χέρι*) Δεν έχω εισιτήριο επιστροφής κ. ενωμοτάρχη.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Δε έχεις; Και για ποιο λόγο, για να 'χουμε καλό ρώτημα;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: (*ψιθυρίζοντας αβέβαια*) Σκέφτομαι να μην επιστρέψω... Θα παντρευτώ...

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Τι μας λες; Αλήθεια; Θα έχει χαρές το χωριό; Έτσι πες μου!

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Δε θα μ' αφήσετε να πάω στη μάνα μου; Να δω τη μάνα μου κυρ ενωμοτάρχη.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ: Να πας... να πας... Άντε και μη φοβάσαι. Αλλά έχουμε κι άλλα να συζητήσουμε... και το διαβατήριο να μένει εδώ.

ΣΚΗΝΗ 2

(Ένα φτωχικό δωμάτιο. Δύο στενά παράθυρα με περβάζι, μια ξυλόσομπα, ένας χτιστός νεροχύτης με περντέδες, σοφράς και δυο ντιβάνια)

ΜΑΝΑ: (μπαίνει μέσα στο σπίτι) Σουλτάνα, μαρή Σουλτάνα, ακόμη δε σηκώθηκες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: (ακούγεται από το μέσα δωμάτιο) Κυριακή είναι σήμερα, μάνα. Από την εκκλησία έρχεσαι;

ΜΑΝΑ: Έχουν καθημερινή και Κυριακή τα χωριά μαρή; Είναι Γερμανία εδώ; Σήκω.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: (εμφανίζεται ξυπόλητη τρίβοντας τα χέρια της) Βάλε, καλέ μάνα, κανένα ξύλο στη σόμπα. Θα παγώσουμε. Πρώτη φορά τέτοιο κρύο.

ΜΑΝΑ: Ήθελα να ' ξερα στη Γερμανία δεν κρύωνες;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Στη Γερμανία μάνα, άναβαν φούλ οι σόμπες. Στο χάιμ χειμώνας καιρός και ανοίγαμε και τα παράθυρα.

ΜΑΝΑ: Δε σ' άρεζε, έγγραφες, η Γερμανία...πως όλα είναι άνοστα

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τις Κυριακές καθόμασταν με τα κορίτσια στο παράθυρο, πίνεμε τον καφέ μας με γλυκό και χαζεύαμε τ' αυτοκίνητα που περνούσαν. Το πιστεύεις; Δίπλα από το σπίτι περνούσε η αούτομπαν, αλλά μέσα στο χάιμ τίποτα δεν ακουγόταν.

ΜΑΝΑ: Τότε, γιατί δεν καθόσουνα εκεί μαρή κι ήρθες εδώ και παριστάνεις τη Σουσου;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Λαχτάρησα λίγο ήλιο μάνα... Είναι κι ο Σπύρος...

ΜΑΝΑ: Ποιος Σπύρος; Σου γραψε ο Σπύρος τόσους μήνες που ήσουνα στη Γερμανία ; Κι από τη μέρα που ήρθες σ' έψαξε καθόλου;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μα δε μου λες καλέ μάνα; Εσύ δε μου έγγραφες, πότε θα γυρίσεις και πότε;

ΜΑΝΑ: Στο 'γραφα. Αυτά που λεγες για το Σπύρο πριν φύγεις... πως τα μιλήσατε... τα συμφωνήσατε...ότι θα σε πάρει... Για κανένα χρόνο μου, ' πες ... πας να μαζέψεις λίγα λεφτά, να τον βοηθήσεις να πάρει το τρακτέρ... και θα γυρνούσες πίσω για το γάμο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μου το είχε πει πως θα με περιμένει...

ΜΑΝΑ: Αχ κακομοίρα μου! Το Σπύρο μην τον ονειρεύεσαι... Σε ξαναρωτάω. Του 'γραψες. Πήρες απάντηση ποτέ; Χώρια που τα ' κανες μούσκεμα.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι έκανα, καλέ μάνα;

ΜΑΝΑ: Πού ακούστηκε να του στέλνεις αφιερώσεις από το ράδιο Βουκουρέστι;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ποιος κατάλαβε που η αφιέρωση ήτανε γι αυτόν;

ΜΑΝΑ: Καθώς φαίνεται, η χωροφυλακή το κατάλαβε.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μην είπα τ' όνομά του;

ΜΑΝΑ: Κι ο Σπύρος σου, ούτε που την άκουσε την αφιέρωση. Αλλά αν ρωτάς εμένα,

παριστάνει που δεν την άκουσε.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Την άκουσε λες;

ΜΑΝΑ: Την άκουσε, δεν την άκουσε δεν κάνει διαφορά. Κι εσύ, λογάριαζε χωρίς τον ξενοδόχο. Θες να σου πω εγώ; Ούτε που τον νοιάζει για σένα.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ο Σπύρος...

ΜΑΝΑ: Ακόμη Σπύρος λέει! Κουρκούτιασες μαρή; Χτικιάζω να τ' ακούω. Ξέρεις ...από πού έρχομαι τώρα; Από το σταθμό χωροφυλακής...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Γιατί καλέ μάνα; Δε σου είπα ;

ΜΑΝΑ: Και ξέρεις ποιον μπουρδουκλώθηκα την ώρα που έβγαινε;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τον Σπύρο;

ΜΑΝΑ: Αυτόν..., που σε τάζε τόσο καιρό βελανίδια...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Σου μίλησε;

ΜΑΝΑ: Όχι να μου μιλήσει, ούτε ματιά δε μου 'ριξε ο μουντάρς...Και λέγε συ... δεν ματαπάς στη Γερμανία...Αχ να ζούσε ο πατέρας σου...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Ο πατέρας...ήρθε στ' όνειρό μου χθες βράδυ, μάνα...του φώναζα δε μου μιλούσε...αλλά ήταν όλα τόσο όμορφα...

ΜΑΝΑ: Μα τράβα τώρα ... που σε θέλει ο νοματάρχης.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Και τι με θέλει; Δε σου είπε;

ΜΑΝΑ: Μη θυμηθείς τίποτα και το δίνει πίσω το διαβατήριό.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι να το κάνω το διαβατήριό;

ΜΑΝΑ: Καλά... τράβα εσύ... Κι αν το δώσει το διαβατήριό, ... μην το παίρνεις.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Και να θυμηθώ...τί; Τί να θυμηθώ;

ΜΑΝΑ: Να θυμηθείς ' κείνον που σου ' δωσε το πακετάκι...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Τι πακετάκι;

ΜΑΝΑ: ... και το πέταξες λέει στον πολιτικό πρόσφυγα...εκείνον που περίμενε στο σιδηροδρομικό σταθμό στα Σκόπια. Απ' το παράθυρο του τρένου, μου ' πε , το ' ριξες πηγαίνοντας για Γερμανία... σ' έναν Στέφανο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Αχ μάνα, μέρες τώρα σκεφτόμουν, δεν ήταν η αφιέρωση...μονάχα;

ΜΑΝΑ: Τι πακετάκι ήταν αυτό μαρή; Πες μου πως δεν σου το ' δωσε ο Σπύρος...δε θα το αντέξω.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Όχι...όχι ο Σπύρος.

ΜΑΝΑ: Τότε ποιος μαρή; Λέγε, πέταξες εσύ κανένα πακετάκι; Ποιος το ' δωσε;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μήπως και ξέρω καλέ μάνα; Ένας. Δεν τον είχα δει στο βαγόνι μας. Εκεί στο σταθμό, στα Σκόπια...Όλοι ήμασταν στα παράθυρα... μαζεύτηκαν τα τσιγγανάκια...τους πετούσαμε ... ο κόσμος καραμέλες...

ΜΑΝΑ: Αχ άμυαλη, δεν κοίταγες τόσα χρόνια τι τράβαγε ο πατέρας σου; Τίποτα δεν κατάλαβες...

να προσέχεις;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(κάθεται στο περβάζι του παράθυρου και βυθίζεται σε σκέψεις)* Κάνει πολύ κρύο... στο Ζέζεν... ο Κουτσούπης... να ζούσε ο πατέρας...

ΜΑΝΑ: Ακούς μαρή;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(Πετάγεται ξαφνιασμένη)* Ναι μάνα...

ΜΑΝΑ: Πήγαινε στη χωροφυλακή. Μην τελειώσει η άδεια κι ύστερα δε σε δέχονται πίσω.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μα τι να πάω να κάνω, μάνα; Και τι να πω; Κόμπος έγινε η ψυχή μου...

ΜΑΝΑ: Πήγαινε εσύ...κι έννοια σου.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Μήπως και ξέρω κάτι; Και να ' ξερα...θα μ' άφηνε η συνείδησή μου;

ΜΑΝΑ: Ο νοματάρχης το κατάλαβε που είσαι ζ(υ)μαρόπιτα και θα το δώσει πίσω το διαβατήριό.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(Μένει λίγο σιωπηλή, μετά πλησιάζει στο παράθυρο)* Χιονίζει...πάλι. *(επιστρέφει στη σόμπα, πιάνει να βάλει ένα ξύλο).*

ΜΑΝΑ: Κι άλλο ξύλο; Έσκα-σάμε από τη ζέστη ' δώ πέρα. Δυο βδομάδες τώρα μου 'καψες όλα τα ξύλα. Πώς θα βγάλω το χειμώνα;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(αφήνει το ξύλο)* Παγωνιά...

ΜΑΝΑ: Σαν δε φοράς τσουράπια...

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: *(Η Σουλτάνα πηγαίνει και στέκεται πάλι στο παράθυρο)* Να ζούσε ο πατέρας...

ΜΑΝΑ: Τι στυλώθηκες κει πέρα; Μόνο να κλείσει την υπόθεση λέει ο νοματάρχης. Λέγε. Θα πας;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ: Καλά μάνα...θα πάω *(κατευθύνεται αργά στο μέσα δωμάτιο).*